

Sygn. akt VI U 173/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant stażysta Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak: (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującej B. G. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 5 maja 2015 roku w wysokości 3 % (słownie: trzy procent) stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt VI U 173/16

UZASADNIENIE

B. G. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia (...)roku, znak (...) - (...) - (...), na mocy której Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił o procent uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, iż zaskarżona przez nią decyzja nie jest zgodna ze stanem faktycznym. Odwołująca wskazała, że w dniu 5 maja 2015 roku uległa wypadkowi w pracy, na skutek którego doznała uszkodzenia organizmu (odwołanie – k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na skutek zdarzenia, które miało miejsce w dniu 5 maja 2015 roku, odwołująca została skierowana do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 14 marca 2016 roku ustaliła u badanej 0 % uszczerbku na zdrowiu. Na tej podstawie organ rentowy w dniu (...)roku odmówił poszkodowanej prawa do jednorazowego odszkodowania. W związku z powyższym organ rentowy uznał, iż zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo i wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie – k. 4).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. G. w dniu 5 maja 2015 roku podczas pracy w (...) Sp. z o.o. w W. miała wypadek, na skutek którego doznała złamania kostki bocznej lewej (akta organu rentowego).

W sprawie został złożony wniosek o przyznanie B. G. jednorazowego odszkodowania. Do jego rozpatrzenia niezbędne było ustalenie uszczerbku na zdrowiu, spowodowanego wypadkiem przy pracy w dniu 5 maja 2015 roku (wniosek z akt organu rentowego).

Lekarz orzecznik ZUS i następnie komisja lekarska ZUS stwierdzili u badanej o % uszczerbku na zdrowiu (akta organu rentowego).

Decyzją z dnia (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W., znak: (...), odmówił poszkodowanej prawa do jednorazowego odszkodowania (decyzja z akt organu rentowego).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii celem ustalenia, czy wskutek zdarzenia z dnia 5 maja 2015 roku odwołująca B. G. doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak to w jakiej procentowej wysokości (postanowienie – k. 6).

Dnia 20 czerwca 2016 roku biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii K. K.- po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującej - stwierdził skrzywienie lewego stawu skokowo-goleniowego ze złamaniem szczytu kostki bocznej, po leczeniu nieoperacyjnym, z niewielkim ograniczeniem zakresów ruchomości, niestabilnością więzadłową i dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi. Biegły określił wysokość stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3 %, zgodnie z p. 162a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku (opinia biegłego – k. 13).

Strony zgodziły się z opinią biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K.(k. 21-22, 26).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i organu rentowego oraz w oparciu o sporządzoną opinię biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K..

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnej i przekonującej opinii biegłego sądowego. Opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwołującej, w tym biegły ustosunkował się do żądania odwołującej po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo po przeprowadzeniu przez biegłego badania lekarskiego. Biegły szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie uszczerbku na zdrowiu.

W konsekwencji zdaniem Sądu niezasadne jest kontynuowanie procesu i zasięganie kolejnej opinii. Wielokrotnie też Sąd Najwyższy stwierdzał, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPUS 2000, nr 22, poz. 807, z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 108/97, OSNAPUS 1998, nr 5, poz. 161, z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPUS 1998, nr 13, poz. 408 oraz z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97, OSNAPUS 1998, nr 20, poz. 612). Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii biegłego. Dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego nie było zatem celowe i konieczne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył kwestii ustalenia, czy na skutek zdarzenia z dnia 5 maja 2015 roku odwołująca doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty w zakresie ortopedii i traumatologii celem ustalenia, czy odwołująca doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Biegły sądowy w sposób szczegółowy i logiczny wykazał, że odwołująca doznała 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z dnia 5 maja 2015 roku. Zdaniem Sądu biegły zasadnie powołał się na ww. przepis rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku. Biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii K. K.w sposób wyczerpujący uzasadnił zastosowanie ww. przepisu.

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Treść powyższego przepisu uzależnia prawo do jednorazowego odszkodowania od zaistnienia łącznie dwóch przesłanek, tj. wypadku przy pracy lub choroby zawodowej oraz doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Odwołująca, zdaniem biegłego sądowego, doznała 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem z 5 maja 2015 roku. W ocenie Sądu opinia biegłego nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania.

Przedstawioną opinię biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K.Sąd uznał za miarodajny dowód w sprawie, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym na podstawie w/w opinii, w ocenie Sądu należało zmienić zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku i przyznać odwołującej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 5 maja 2015 roku w wysokości 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu.